

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 88.

Vydána dne 30. prosince 1930.

Obsah: (183. a 189.) 183. Z á k o n, kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost, — 189. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 19. prosince 1930, č. 18' Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost.

188.

Zákon ze dne 19 prosince 1930,

kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Platnost zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, prodloužená zákonem ze dne 20. prosince 1929, č. 181 Sb. z. a n., prodlužuje se s těmito změnami:

§ 1, odst. 4., bude zníti:

Dani jsou podrobeny, nehledíc na úplatnost, dodávky a výkony mezi závody téhož podniku a dodávky a výkony mezi závody nebo podniky téhož majetníka (§ 6, odst. 2.) v případech, kdy jest daň paušalována, stanoví-li takovou daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 19, odst. 8.).

V § 3 nahradí se slova „podnikatelské pronajímání bytů“ slovy „podnikatelské pronajímání zařízeních místností“.

§ 4, č. 4, konec první věty bude zníti:

provise z obchodu cennými papíry a cizími zákonnými platidly vyjma provise z obchodu losy státních loterií dani však podléhají.

§ 4, č. 10, bude zníti:

dovoz předmětů, podléhajících dani při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), v případech a za podmínek, uvedených v § 87 celního zákona ze

dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a v §§ 149—173 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon;

§ 4, č. 12, bude zníti:

dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, hradí-li úplaty za tyto dodávky nebo výkony nositelé nebo náhradní nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění podle dotyčných právních ustanovení, nebo jsou-li zmíněné dodávky a výkony prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským. Za týchž podmínek nejsou dani podrobeny i jiné dodávky a výkony, pokud je provádějí léčebné a ošetrovací ústavy a lázeňské podniky. Dále nejsou dani podrobeny všeliké dodávky a výkony, prováděné veřejnými léčebnými a ošetrovacími ústavami na všeobecných třídách nebo prováděné lázeňskými podniky v případě, že byla z úplaty poskytnuta z důvodů sociálních nejméně 50%ní sleva. Tato osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována;

§ 4, č. 14, bude zníti:

vláda k návrhu ministra financí, jenž před tím vyslechne buď příslušnou obchodní a živnostenskou komoru a státní živnostenskou radu nebo příslušnou zemědělskou radu, může poskytnouti:

a) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů vyvážených, v případech hodných zřetele, zejména je-li daní ohrožena soutěživost dotyčného výrobního odvětví při vývozu, osvobození od daně, její snížení nebo jinou

úlevu na dani. Tato úleva může záležeti též v tom, že se vývozním podnikům výrobním nebo sdružením takových podniků vrátí zcela nebo částečně daň, zaplacená z dodávek surovin nebo polotovarů, kterých vývozní podniky výrobní upotřebily ke zpracování na předměty, vyvezené do ciziny, nebo kterých použily jako součásti při výrobě zmíněných předmětů nebo jako jejich obalu;

b) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů dovážených, v případech hodných zřetele osvobození od daně, její snížení, po případě úplné nebo částečné započtení daně, zaplacené při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), do daně z první tuzemské dodávky dovezeného předmětu;

c) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů, vyrobených v tuzemsku a do tuzemska dodávaných, v případech hodných zřetele osvobození od daně nebo její snížení, jsou-li předměty tuzemského původu daní více zatíženy než dovážené předměty stejného nebo podobného druhu, nebo vyžaduje-li toho soutěživost výrobního odvětví, zpracujícího tyto předměty, při vývozu;

d) v případech hodných zřetele snížení daně nebo jinou úlevu, jsou-li paušalováním daně (§ 19, odst. 8.) příliš zatíženy předměty, vyrobené z hmot, z jejichž dodávek jest daň paušalována;

e) osvobození od daně nebo její snížení pro dodávky, které provádějí svazy družstev pro přičleněná družstva a tato družstva pro svazy;

V § 4, č. 15, vloží se za slova „prodej jejich surovin a výrobků“ slova „nebo aby jim půjčováním svých zařízení napomáhaly při výrobě“;

§ 4, č. 20, bude zníti:

dodávky, k nimž dochází v případech, kdy podle poplatkových ustanovení přísluší nebo budou přiznány poplatkové úlevy z důvodu splnutí (fuse), sloučení nebo přeměny právního útvaru některých podniků.

§ 5, č. 3, bude zníti:

při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2) poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona);

V § 6, odst. 1., vloží se za první větu toto:

„Za podnikatele se zejména nepokládají osoby, které jsou pojištěny podle zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, a to co do činnosti,

která jest podkladem pro tuto pojistnou povinnost“.

V § 6, odst. 2., vypustí se slova „a šu 4, č. 10,“.

V § 7, č. 2, vloží se za slova „s provozem souvisejících“ slova „čítajíc v to jimi prováděnou autobusovou dopravu“.

§ 7, č. 3, bude zníti:

jednatelé co do jednatelských výkonů, nepřesahuje-li úplata za ně v daňovém období částku 40.000 Kč. Podmínkou tohoto osvobození jest, že vedou obchodní knihy nebo, nejsou-li povinni je vésti, že vedou daňové záznaky (§ 16, odst. 1.).

§ 8 bude zníti:

Ručení.

(1) Nemohla-li daň s příslušenstvím na osobě k tomu povinné býti vymožena řízením donucovacím, ručí za její zaplacení osobně:

1. nabyvatel podniku, převedeného úplatně nebo neúplatně během daňového období, za daň, předepsanou jeho předchůdci za dotyčné daňové období;

2. zástupce cizince, není-li sám subjektem daně (§ 5, č. 2), za daň, předepsanou cizinci;

3. osobně ručící společníci za daň, předepsanou společností;

4. osoby, zodpovědné za správu osob právnických, za daň, předepsanou těmto právnickým osobám;

5. účastníci příležitostných sdružení podnikatelů za daň, předepsanou ostatním účastníkům takového sdružení z dodávek nebo výkonů, provedených tímto sdružením;

6. ten, z jehož podnětu se mimosoudní dražba koná, není-li sám subjektem daně, za daň, připadající na dodávky z této dražby;

7. nepodnikatel, pro kterého nepodnikatelská dodávka nebo výkon byly provedeny, za daň z dotyčné dodávky nebo výkonu, neučiní-li oznámení podle § 13, odst. 1.

(2) Postihuje-li osobní ručení více osob, ručí všechny společně a nerozdílně.

(3) Fysické i právnické osoby včetně neodevzdané pozůstalosti ručí za nezaplacené tresty na penězích, pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro přestupky daňové (§ 41), spáchané při vykonávání povinností z tohoto zastupitelského poměru vyplývajících. Z ručení jsou vyňaty fy-

sické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné neb úředně zřízené zástupce, a fyzické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec, při jehož volbě užily povinné péče, jednal bez jejich zmocnění.

§ 9, odst. 2., věta první bude zníti:

Z daňového základu lze vyloučiti výlohy zásluhy a pojišťovací, které dodavatel nebo, kdo výkon provádí, prokázaně hradil osobám třetím za příjemce dodávky nebo výkonu, anebo které platí příjemce dodávky nebo výkonu a které mu dodavatel nebo, kdo výkon provádí, z úplaty odpočítá.

§ 11, odst. 2., lit. f), bude zníti:

při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2) v době, kdy vzniká povinnost platiti celní pohledávku (§ 85 celního zákona);

K § 11, odst. 2., připojí se jako lit. g) toto ustanovení:

záleží-li při zdaňování podle přijatých úplat (§ 17, odst. 1.) úplata ve směnce nebo šeku, v době, kdy dodavatel nebo, kdo výkon provedl, obdrží hodnotu směnky nebo šeku uhrazenou, i když se tak stane před jejich splatností.

V § 16, odst. 1., nahradí se slovo „nařízení“ slovy „nařízení nebo vyhláška o paušalování daně (§ 19, odst. 8.)“.

V § 17, odst. 1., první větě nahradí se slova „souhrn úplat přijatých v daňovém období, jakož i hodnotu vlastní spotřeby (§ 1, odst. 5.)“ slovy „daňový základ za daňové období“.

§ 17, odst. 7., druhá věta bude zníti:

Rovněž není zmíněný poplatník povinen platiti daň z povolených slev a z účtovaných částek, které se staly úpadkem nebo vyrovnáním nebo nezaplacením směnky neb šeku nedobytnými.

V § 17, odst. 7., třetí větě nahradí se slova „a obchoduje ve velkém“ slovy „a vydává o všech dodávkách a výkonech účty“.

§ 17, odst. 8., bude zníti:

Vyměřuje-li se daň při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), jest poplatník (§ 5, č. 3) povinen v prohláše celnímu úřadu udati a průvodními listinami prokázati úplatu nebo cenu dováženého předmětu a jiné k vyměření daně potřebné údaje (§ 9, odst. 1., pátá věta); povinnosti této není, vyměřuje-li se daň při dovozu pevnou sazbou (§ 10, odst. 3.). Úplatu

jest poplatník povinen prokázati účtem a jeho opis odevzdati celnímu úřadu; je-li úplata v účtě udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji prohlásiti též v československé měně. Není-li úplata, jest poplatník povinen prohlásiti a vhodným způsobem prokázati cenu dováženého předmětu. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu nebo zdá-li se udaná úplata nebo cena úřadu celní správy nízkou, stanoví úřad (po případě po slyšení znalce) cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu, jest povinen nésti výlohy znaleckého odhadu vždy, jinak jen tehdy, byla-li daň pravoplatně vyměřena z ceny vyšší než byla úplata nebo cena udaná poplatníkem. Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (§ 9, odst. 1.).

V § 20, odst. 2., vloží se za větu druhou toto ustanovení:

Platby zaúčtují se nejprve na běžný daňový dluh, pak na nedoplatky daně za dřívější daňová období.

§ 20, odst. 4., nahradí se tímto ustanovením:

Nebyla-li čtvrtletní daňová splátka nebo daň zcela nebo z části zaplacená včas a přesahuje-li poplatníkův roční předpis daně podle tohoto zákona 200 Kč, zvýší se dlužná daňová splátka nebo daň o 5%; z takto vypočtené celkové částky jest podnikatel povinen platiti úroky z prodlení, stanovené pro přímé daně, počínajíc prvním dnem po uplynutí příslušného čtvrtletí nebo po uplynutí 30ti dnů po dodání platebního rozkazu. Úroky plynou do státní pokladny.

§ 21, odst. 2., druhá věta doplní se slovy:

s výjimkou stížností proti vyměření daně z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), o kterých platí ustanovení hlavy V. celního zákona.

V § 27 vloží se v č. 1, ve větě první a druhé za počáteční slovo „Dodávky“ slova „a dovoz“, vypustí se ustanovení, uvedená pod č. 2.—10. a č. 11. se stane č. 2.

§ 29, č. 1, bude zníti:

při dovozu poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona);

V § 42, odst. 10., vloží se za první větu toto ustanovení:

Ministerstvo financí může několik daňových ukládacích okresů spojit v jediný

trestní okres a určití jeden z finančních úřadů, ležících v jeho obvodě, aby pro celý trestní okres prováděl trestní vyšetřování a vydával trestní nálezy.

§ 44, odst. 2., druhá a třetí věta nahradí se tímto ustanovením:

Upouštěcí částku stanoví u volném uvážení úřad, provádějící trestní řízení, přihlížeje k výši zkrácené daně nebo daně, o kterou stát přijítí mohl, k výši trestu na penězích, jenž by jinak byl pravděpodobně uložen, a k majetkovým poměrům obviněného. Stanovení upouštěcí částky podrobeno je schválení zemského finančního úřadu, který zároveň určí lhůtu, do které nutno upouštěcí částku zaplatiti.

V § 45, odst. 2., vloží se za slova „daň vyměřena“ slova „zecla nebo z části“.

Místo § 45, odst. 8., vloží se tyto tři nové odstavce:

(8) Trestnost činů v § 41 uvedených zaniká promlčením v pěti letech, a to jde-li o činy, záležející v konání, od uplynutí roku, v němž byl trestný čin spáchán, a jde-li o činy, záležející v opomenutí, od uplynutí roku, v němž se opomenutí stalo. Dopustí-li se vinník nového v § 41 uvedeného trestného činu, nepromlčuje se starší trestný čin před promlčením novějšího. Promlčení trestnosti činů v § 41 uvedených se přetrhuje vydáním obsílky, obviněnému svědčící a trestný čin a den výslechu vyznačující, nebo jiným sdělením obviněnému, že se proti němu zavádí trestní řízení. Každým způsobem však se promlčuje trestnost činů, pro které do deseti let od uplynutí roku, ve kterém byl trestný čin spáchán nebo se opomenutí stalo, nebylo zavedeno trestní řízení.

(9) Trestnost činů v § 43 uvedených zaniká promlčením v jednom roce ode dne, kdy trestný čin byl spáchán nebo se opomenutí stalo.

(10) Výkon trestů, uložených pro trestné činy, uvedené v §§ 41 a 43, se promlčuje v pěti letech ode dne, kdy nález nabyl moci práva.

§ 47 bude zníti:

Podpůrná platnost ustanovení o jiných daních a cle.

V případech tímto zákonem neupravených platí obdobně:

1. jde-li o daň, vybíranou při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), ustanovení o cle;

2. jde-li o paušalovanou daň, vybíranou zároveň s některou daní spotřební (§ 19, odst. 8.), ustanovení o dotyčné dani spotřební;

3. ve všech ostatních případech ustanovení o přímých daních.

§ 49, odst. 1. — 3., budou zníti:

(1) Tento zákon nabude účinnosti dnem 1. ledna 1931. Jde-li o daň za dobu před tímto dnem nebo o trestné činy před tímto dnem spáchané, nutno použití ustanovení zákona, který v rozhodné době (odst. 3.) platil.

(2) Zároveň pozbývají účinnosti, pokud jde o daň z obratu a daň přepychovou:

1. zákon ze dne 22. listopadu 1928, č. 202 Sb. z. a n., kterým se povoluje vrácení daně z obratu nebo přepychové a daně přepravní vývozním podnikům výrobním;

2. zákon ze dne 9. listopadu 1922, č. 331 Sb. z. a n., o úpravě osvobození osob exterritoriálních od státních a jiných veřejných daní a dávek.

(3) Doba provedení dodávky nebo výkonu rozhoduje o tom, vztahují-li se na dodávku nebo výkon ustanovení tohoto zákona či zákonů ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., nebo téhož zákona ve znění zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n.

§ 49, odst. 10., bude zníti:

Zákon tento pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1932.

Čl. II.

(1) Tento zákon nabude účinnosti dnem 1. ledna 1931.

(2) Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a pro zasedání lidu.

Čl. III.

Vládě se ukládá, aby ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásila jako přílohu tohoto zákona úplné znění zákona o dani z obratu a dani přepychové.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Engliš v. r.

Příloha

podle čl. III. zákona ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., obsahující úplné znění zákona o dani z obrátu a dani přepychové.

Zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188. Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Daň z obrátu.

I. Předmět daně.

§ 1.

Zdanitelné dodávky a výkony.

(1) Dani z obrátu jsou podrobeny:

1. úplatné tuzemské dodávky (§ 2) a výkony (§ 3), prováděné v jakékoliv samostatné činnosti. Které dodávky a výkony se pokládají za tuzemské a co jest rozuměti tuzemskem podle tohoto zákona, ustanoví nařízení;

2. dovoz v případech stanovených nařízením tam, kde by jinak zboží původu tuzemského bylo zatíženo daní více než zboží dovážené, dále v případech, kdy daň jest paušalována (§ 19, odst. 8.). Při zdanitelném dovozu se nehledí na úplatnost a na to, dováží-li kdo cizí či svůj vlastní předmět. Vývoz a průvoz dani nepodléhá za podmínek stanovených nařízením.

(2) Nezáleží na tom, dějí-li se dodávka nebo výkon dobrovolně či podle zákonného nařízení, nebo na úřední příkaz, byly-li dodávka nebo výkon opravdu provedeny či pokládají-li se podle zákona za provedené, byla-li fysická držba skutečně převedena či ne. Za zdanitelnou dodávku se též pokládá, nabývá-li se předmětu zástupcem nebo listinou (na př. konosamentem, nákladním nebo skladním listem, zástavním lístkem). Dani podléhají i dodávky z dražeb.

(3) Při obchodě komisionářském se zdáňuje vždy samostatně dodávka (výkon) mezi komitentem a komisionářem a dodávka (výkon) mezi komisionářem a osobou třetí, i když komisionář nenabyl ani držby ani vlastnictví zboží; totéž platí v případech, obstarává-li někdo vlastním jménem na cizí účet dodávky nebo výkony. V pochybnostech, jde-li o poměr

komisionářský nebo o jednání, jež někdo obstarává vlastním jménem na cizí účet, či o poměr jednatelský, předpokládá se, neprokáže-li poplatník opaku, že nejde o poměr jednatelský. Při dodávkách (výkonech) vzájemných (na př. při naturální směně), dále pak v případech, kdy se odevzdá předmět místo placení, předpokládají se vždy dvě samostatně zdanitelné dodávky (výkony).

(4) Dani jsou podrobeny, nehledíc na úplatnost, dodávky a výkony mezi závody téhož podniku a dodávky a výkony mezi závody nebo podniky téhož majetníka (§ 6, odst. 2.) v případech, kdy jest daň paušalována, stanoví-li takovou daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 19, odst. 8.).

(5) Dani jest konečně podrobena vlastní spotřeba, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost neb jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance podnikatelovy. K domácnosti se při tom počítají též osoby služebné a čeleď. Při naturální mzdě čeledi a služebných, pak při dodávkách potravin a jiných předmětů spotřeby ve vlastním podniku vyráběných nebo prodáváných, které dodávají podnikatelé svým zaměstnancům podle služební nebo pracovní smlouvy, předpokládá zákon vždy nejprve zdanitelnou dodávku z vlastního podniku (hospodářství výdělečného) do domácnosti podnikatelovy (hospodářství spotřebního) a pak teprve další dodávku z domácnosti podnikatelovy osobám shora zmíněným v poměru služebním; tato druhá dodávka dani nepodléhá.

§ 2.

Předmět zdanitelných dodávek.

Dani jsou podrobeny dodávky, čítající v to i pronájmy:

1. movitých věcí hmotných, čítající v to vodu, plyn, elektrický proud a pod. Dodávky věcí, spojených s pozemky, podléhají dani, prodávají-li nebo pronajímají-li se tyto věci bez pozemků, i když se tak děje před tím, než byly odloučeny od pozemků. Co platí o věcech celých, platí i o podílech na nich;

2. práv, která jsou předmětem právního obchodu, tak zvláště práv autorských, z ochrany známek a vzorků a jiných výhradních práv (licencí, koncesí, provozovacích práv atd.). Dani podléhá též, zavazuje-li se kdo za úplatu něco dovolovati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se zříci. Práva, která se zapisují do veřejných knih o věcech nemovitých, dani však nepodléhají;

3. souborů věcí a práv, uvedených pod č. 1. a 2., kromě nemovitostí při prodeji nebo pronájmu celých podniků.

§ 3.

Zdanitelné výkony.

Dani jsou podrobeny: výkony všech druhů, prováděné v tuzemsku, tak zvláště řemeslné a průmyslové zpracování dodaných hmot (surovin, polotovarů, товарů), všeliká doprava, povoznictví, výkony podniků stavebních a instalačních, výkony samostatně provozovaných svobodných povolání (advokátů, notářů, lékařů, civilních inženýrů, škol hudebních, jazykových a jiných ústavů výchovných, pensionátů a pod.), výkony podniků hotelových čítajíc v to podnikatelské pronajímání zařízených místností, zprostředkování práce, zprostředkování inkasa, přejímání věcí do úschovy, obstarávání peněžních obchodů a obchodů s cennými papíry, výkony sensálů, totalisátorů a bookmakerů, pořádání představení a zábav jakéhokoliv druhu, výkony kancelářů informačních, holičů, masérů atd.

§ 4.

Dodávky a výkony od daně osvobozené.

Dani z obratu nejsou podrobeny:

1. dodávky při vnucených dražbách;
2. dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví;
3. dodávky drahých kovů a jich směsí k ražení peněz za podmínek stanovených nařízením;
4. poskytování úvěru a převody peněžních pohledávek, zvláště směnek a šeků, peněžní vklady všech druhů, vydání a převody cenných papírů mimo papíry uvedené v §u 1, odst. 2., převody podílů společenských a společenstevních, tuzemských i cizích zákonných platidel kovových i papírových; provise z obchodu cennými papíry a cizími zákonnými platidly vyjma provise z obchodu losy státních loterií dani však podléhají. Za úvěr se nepokládá, hradí-li dodavatel, nebo kdo výkon provádí, za příjemce dodávky nebo výkonu poštovné, kolky, poplatky a různé výlohy, spojené s provedením dodávky nebo výkonu;
5. dodávky předmětů státního monopolu;
6. dodávky platných neznehodnocených úředních známek a tiskopisů;

7. dodávky vody, výkony vah a výkony jačecné (hlídání, krmení a porážení dobytka), prováděné státem a veřejnoprávními svazky v jejich vlastních podnicích, dále dodávky plynu a elektrického proudu pro veřejné osvětlení. Rovněž nejsou dani podrobeny vzájemné dodávky stejného množství elektrického proudu, provedené v daňovém období mezi elektrárnami, jejichž vedení spolupracují; dodávky elektrického proudu toto množství převyšující dani však podléhají;

8. dodávky a výkony podle pojišťovacích smluv, podrobených poplatku podle čís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., a na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle zák. čl. VIII. z r. 1883 a uherské sazební položky 89, i když jest příslušná pojišťovací smlouva podle zvláštních ustanovení těchto zákonů od poplatků osvobozena;

9. zpětná úplatná dodávka odpadků, získaných při výrobě, členům společenstev prodejních a nákupních, která obmezují působnost na členstvo; dále vrácené částky úplaty za zboží, dodané členům;

10. dovoz předmětů, podléhajících dani při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2.), v případech a za podmínek, uvedených v § 87 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a v §§ 149—173 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon;

11. dodávky a výkony nepodnikatelů (§ 5, č. 6.), nepřesahuje-li úplata za jednotlivou dodávku anebo výkon 500 Kč. Dodávky z dobrovolných dražeb a výkony, které záleží v pořádání představení a zábav jakéhokoliv druhu, podléhají však vždy dani;

12. dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, hradí-li úplaty za tyto dodávky nebo výkony nositelé nebo náhradní nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění podle dotčených právních ustanovení, nebo jsou-li zmíněné dodávky a výkony prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským. Za těchto podmínek nejsou dani podrobeny i jiné dodávky a výkony, pokud je provádějí léčebné a ošetrovací ústavy a lázeňské podniky. Dále nejsou dani podrobeny všeliké dodávky a výkony, prováděné veřejnými léčebnými a ošetrovacími ústavami na všeobecných třídách nebo prováděné lázeňskými podniky v případě, že byla z úplaty poskytnuta z důvodů sociálních nejméně 50%ní sleva. Tato osvobození nepatří v případech, kdy jest daň paušalována;

13. dodávky naturalíí, vzatých z vlastního podniku k plnění naturálního výměnku;

14. vláda k návrhu ministra financí, jenž před tím vyslechne buď příslušnou obchodní a živnostenskou komoru a státní živnostenskou radu nebo příslušnou zemědělskou radu, může poskytnouti:

a) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů vyvážaných, v případech hodných zřetele, zejména je-li daní ohrožena soutěživost dotyčného výrobního odvětví při vývozu, osvobození od daně, její snížení nebo jinou úlevu na daní. Tato úleva může záležeti též v tom, že se vývozním podnikům výrobním nebo sdružením takových podniků vrátí zcela nebo částečně daň, zaplacená z dodávek surovin nebo polotovarů, kterých vývozní podniky výrobní upotřebily ke zpracování na předměty, vyvezené do ciziny, nebo kterých použily jako součásti při výrobě zmíněných předmětů nebo jako jejich obalu;

b) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů dovážaných, v případech hodných zřetele osvobození od daně, její snížení, po případě úplné nebo částečné započtení daně, zaplacené při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), do daně z první tuzemské dodávky dovezeného předmětu;

c) při dodávkách a výkonech, týkajících se předmětů, vyrobených v tuzemsku a do tuzemska dodávaných, v případech hodných zřetele osvobození od daně nebo její snížení, jsou-li předměty tuzemského původu daní více zatíženy než dovážené předměty stejného nebo podobného druhu, nebo vyžaduje-li toho soutěživost výrobního odvětví, zpracujícího tyto předměty, při vývozu;

d) v případech hodných zřetele snížení daně nebo jinou úlevu, jsou-li paušalováním daně (§ 19, odst. 8.) příliš zatíženy předměty, vyrobené z hmot, z jejichž dodávek jest daň paušalována;

e) osvobození od daně nebo její snížení pro dodávky, které provádějí svazy družstev pro přičleněná družstva a tato družstva pro svazy;

15. ministr financí může po dohodě s ministrem obchodu nebo s ministrem zemědělství osvoboditi dodávky nebo výkony, které provádějí v mezích svých stanov pro své členy svépomocné organizace podnikatelů, aby jim zprostředkovaly společný nákup strojů, surovin a pomocných látek nebo prodej jejich surovin a výrobků nebo aby jim půjčováním svých zařízení napomáhaly při výrobě, jest-

liže tyto organizace pracují jen za náhradu režijních výloh;

16. dodávky a výkony domácích pracovníků, prováděné jimi samými nebo členy jejich rodiny, kteří žijí s nimi ve společné domácnosti, záležející ve zpracování hmot, které obdrží od podnikatelů, jimž odvádějí hotový výrobek a zbytky zpracovaných hmot a od nichž obdrží za svou práci jen smlouvenou mzdu od kusu;

17. dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byly dodávky nebo výkony ty zadány přímo nebo prostřednictvím družstev nebo společenstev, vyjímajíc případy, kdy daň jest paušalována. Bližší podmínky tohoto osvobození ustanoví nařízení;

18. dodávky vývozcům, kteří mají bydliště nebo sídlo v tuzemsku, nepřevádí-li dodavatel na vývozce fyzickou držbu, nýbrž vyváží-li se předměty dodávky na účet vývozcův v nezměněném stavu do ciziny, dále pak výkony, prováděné v tuzemsku prokázaně pro cizinu. Podmínky těchto osvobození ustanoví nařízení;

19. ministr financí může na zvláštní žádost osvoboditi dodávky nebo výkony výhradně a přímo dobročinně a vzdělávací. Nařízení ustanoví, co se rozumí dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými a vzdělávacími, jakož i podmínky tohoto osvobození;

20. dodávky, k nimž dochází v případech, kdy podle poplatkových ustanovení přísluší nebo budou přiznány poplatkové úlevy z důvodu splnutí (fuse), sloučení nebo přeměny právního útvaru některých podniků.

II. Subjekty daňové.

§ 5.

Kdo platí daň.

Daň platiti jsou povinni:

1. podnikatelé, v jejichž podnicích nebo závodech (§§ 1 a 6) se zdanitelná dodávka nebo výkon provádí, a to i tenkrát, když dodávka nebo výkon jsou vzhledem k povaze podniku příležitostně a nenáleží v jeho obor. Cizinci, kteří v tuzemsku udržují provozovnu (pobočku, kancelář nebo sklad), jsou povinni platiti daň také tehdy, když zdanitelná dodávka nebo výkon se v jejich provozovně toliko zprostředkuje;

2. osoby, které pro cizince, nemající v tu-

zemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, z těchto dodávek, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují, jakož i osoby, které jménem a na účet takového cizince uzavírají v tuzemsku dodávky zboží, nalézajícího se v době uzavření dodávky v cizině;

3. při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2.) poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona);

4. v konkursním řízení konkursní správce;

5. při dražbách mimosoudních, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, nehledíc na to, je-li podnikatelem či nepodnikatelem. Při dobrovolných dražbách soudních může soud žádati přiměřenou zálohu na daň;

6. při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů dodavatel předmětu nebo, kdo výkon provádí. Je-li však při dodávkách nepodnikatelů nabyvatel podnikatelem, jest povinen platiti daň místo dodavatele a jest oprávněn z úplaty si ji sraziti;

7. při dodávkách nebo výkonech osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, dodavatel předmětu nebo, kdo výkon provádí.

§ 6.

Pojem podnikatele, pojem závodu.

(1) Podnikatelem podle tohoto zákona jest každý, kdo provozuje samostatnou trvalou nebo občasnou výdělečnou činnost jakéhokoliv druhu; za podnikatele se zejména pokládají osoby, které jsou pojištěny podle zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, a to co do činnosti, která jest podkladem pro tuto pojistnou povinnost. Za podnikatele se pokládají také cizinci, kteří v tuzemsku udržují provoznu (pobočku, kancelář nebo sklad), dále pak osoby, uvedené v § 5, č. 2. a 7. Okolnost, že spolek nebo společenský podnik obmezuje výkony nebo dodávky na členstvo, neruší jeho povahy podnikatelské. Úmysl dosíci zisku není podmínkou.

(2) Za samostatný závod podle § 1, odst. 4., se pokládá takový oddíl podniku, který je technicky (uzavřeným pracovním pochodem) jednotným celkem, jehož činnost bývá též předmětem samostatných podniků a jehož pracovní výsledek jest předmětem trhu. V případech sporných rozhoduje ministr financí po slyšení příslušné obchodní a živnostenské

komory, státní živnostenské rady nebo zemědělské rady.

§ 7.

Subjekty od daně osvobozené.

Od daně jsou osvobozeny:

1. stát co do poštovní, telegrafní a telefonní služby a podniky dopravní co do povinných výkonů pro tuto státní službu;

2. dráhy hlavní, místní a drobné co do dodávek a výkonů s provozem souvisících čítajíc v to jimi prováděnou autobusovou dopravu a plavební podniky co do výkonů na mezinárodních vodních cestách;

3. jednatelé co do jednatelských výkonů, nepřesahuje-li úplata za ně v daňovém období částku 40.000 Kč. Podmínkou tohoto osvobození jest, že vedou obchodní knihy nebo, nejsou-li povinni je vésti, že vedou daňové záznamy (§ 16, odst. 1.).

§ 8.

Ručení.

(1) Nemohla-li daň s příslušenstvím na osobě k tomu povinné býti vymožena řízením donucovacím, ručí za její zaplacení osobně:

1. nabyvatel podniku, převedeného úplatně nebo neúplatně během daňového období, za daň, předepsanou jeho předchůdci za dotyčné daňové období;

2. zástupce cizince, není-li sám subjektem daně (§ 5, č. 2), za daň, předepsanou cizinci;

3. osobně ručící společníci za daň, předepsanou společností;

4. osoby, zodpovědné za správu osob právnických, za daň, předepsanou těmto právnickým osobám;

5. účastníci příležitostných sdružení podnikatelů za daň, předepsanou ostatním účastníkům takového sdružení z dodávek nebo výkonů, provedených tímto sdružením;

6. ten, z jehož podnětu se mimosoudní dražba koná, není-li sám subjektem daně, za daň, připadající na dodávky z této dražby;

7. nepodnikatel, pro kterého nepodnikatelská dodávka nebo výkon byly provedeny, za daň z dotyčné dodávky nebo výkonu, neučiní-li oznámení podle § 13, odst. 1.

(2) Postihuje-li osobní ručení více osob, ručí všechny společně a nerozdílně.

(3) Fysické i právnické osoby včetně neodevzdané pozůstalosti ručí za nezaplacené tresty na penězích, pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmoc-

něným zástupcům uloženy pro přestupky daňové (§ 41), spáchané při vykonávání povinností z tohoto zastupitelského poměru vyplývajících. Z ručení jsou vyňaty fyzické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné neb úředně zřízené zástupce, a fyzické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec, při jehož volbě užily povinné péče, jednal bez jejich zmocnění.

III. Základ daňový. Sazba.

§ 9.

Úplaty za zdanitelné dodávky a výkony a za zdanitelný dovoz.

(1) Daň se vyměřuje z úplaty za dodávku nebo za zdanitelný výkon. Úplatou jest vše, co nabyvatel musil vynaložiti, aby nabyl dodaného předmětu nebo výkonu, kromě daně, kterou podle tohoto zákona z této dodávky nebo výkonu jest zapraviti. K úplatě tedy náležejí též výlohy za zabalení a obal a, co zaplatil nabyvatel na daně nebo dávky, vybírané při dodávce nebo výkonu, a byla-li kupní cena posečkána, na úroky započítané do kupní ceny. Povolí-li se z úplaty srážka, jest vyměřovacím základem cena skutečně placená. Při dovozu se vyměřuje daň z úplaty, a kde té není, z obecné ceny dováženého zboží; k úplatě nebo k ceně se připočítá clo, výlohy dopravní ke hranici a dávky, vybírané z dováženého zboží. Co jest rozuměti cenou obecnou, ustanoví nařízení.

(2) Z daňového základu lze vyloučiti výlohy zasilací a pojišťovací, které dodavatel nebo, kdo výkon provádí, prokázaně hradil osobám třetím za příjemce dodávky nebo výkonu, anebo které platí příjemce dodávky nebo výkonu a které mu dodavatel nebo, kdo výkon provádí, z úplaty odpočítá. Zasilatelé a majetníci skladišť mohou si vyloučiti z úplaty za svůj výkon clo, daně a dávky, které státu zaplatili při celním odbavení, účtují-li je komitentovi zvláště.

(3) Výlohy za obal lze vyloučiti jen tehdy, když se obal půjčuje prokázaně neúplatně nebo když dodavatel vezme obal za cenu již předem ujednanou zpět a úplata se o cenu obalu zmenší; jinak jest součástí úplaty.

(4) Převzal-li podnikatel provedení výkonu jak v tuzemsku tak v cizině za cenu stanovenou paušálně, nepodléhá dani jen ta částka, o níž podnikatel prokáže, že připadá na výkony, provedené v cizině.

(5) Záleží-li úplata ve věci (na př. při

směně) nebo ve výkonu, jest cena věci přijaté (výkonu) úplatou za dodanou věc (výkon).

(6) Kč. nemůže býti základem pro vyměření daně úplata (na př. v případech § 1, odst. 4. a 5., nebo při směně), jest rozhodna pro vyměření daně cena obecná (odst. 1.). Nebyla-li při dovozu úplata nebo cena dováženého předmětu udána nebo byla-li udána, zdá-li se však celnímu úřadu podstatně nepřiměřená, jest rozhodna pro vyměření daně cena obecná, zjištěná odhadem (§ 17, odst. 8.).

(7) Je-li úplata smluvena nebo cena udána v méně cizí nebo v obchodních mincích, přepočítá se na tuzemskou měnu způsobem stanoveným nařízením.

§ 10.

Sazba daňová.

(1) Daň činí 2% úplaty za zdanitelné dodávky a výkony, nebo ceny tam, kde není úplaty (§ 9). Při dodávkách zemědělských výrobků kromě plodin olejnatých, semen, chmele a ovoce cizího původu, dále při dodávkách výrobků mlýnských, pekařských, pak při dodávkách jedlých rostlinných tuků, masa a masných výrobků kromě zvěřiny a ryb, činí daň 1% úplaty nebo ceny.

(2) Výlohy za zabalení a za obal podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhá dodávaný nebo dovážený předmět.

(3) V případech, kdy podléhá dani dovoz (§ 1), může býti místo percentuelní sazby vybírána pevná sazba podle kusu, míry nebo váhy; příslušnou sazbu ustanoví nařízení, a jde-li o paušalovanou daň, ministr financí vyhláškou (§ 19, odst. 8.). Rovněž může býti nařízením stanovena pro dovoz některých předmětů zvýšená sazba proto, aby se daňové zatížení zboží dováženého rovnalo daňovému zatížení zboží v tuzemsku vyrobeného. Dále může býti nařízením stanovena pro dovoz nebo dodávky zboží z určitého státu vyšší daňová sazba než uvedená v odst. 1. v těch případech, kdy zmíněný stát zatěžuje dovoz nebo dodávky tuzemského zboží vyššími sazbami než zboží vlastního původu.

(4) Dodávají-li se předměty, podléhající různé daňové sazbě, jest pro vyměření daně z paušální úplaty rozhodná sazba vyšší. Toto ustanovení platí i tehdy, dodávají-li se předměty přepychové s nepřepychovými.

(5) Při vyměřování daně zaokrouhuje se daňový základ i daň na celé koruny dolů.

IV. Vznik daňové povinnosti. Nárok státu na daň.

Přesunutí daně.

§ 11.

Vznik daňové povinnosti. Nárok státu na daň.

(1) Daňová povinnost vzniká zpravidla provedením dodávky nebo výkonu. Nárok státu na daň lze však uplatnit zásadně teprve v době placení. Placením se rozumí každé plnění, tudíž nejen placení hotovými penězi, nýbrž i dobropisem, směnkou, šekem, převzetím dluhu, postupem pohledávky a pod.

(2) Výjimkou ze zásady vyloučené v odst. 1. a 2. vzniká daňová povinnost a lze uplatnit nárok státu na daň:

a) při dodávkách, při nichž zákon úplatnost předpokládá (na př. § 1, odst. 4, a 5.), v době, kdy byla dodávka provedena;

b) při dodávkách z dražeb v době příklepu;

c) bylo-li poplatníku povoleno, aby místo přijatých úplat v daňovém období zdaňoval ceny účtované (§ 17, odst. 7.), v době, kdy byl vydán účet;

d) při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů v době, kdy byla dodávka ujednána nebo výkon proveden;

e) při dodávkách osob, uvedených v § 5, č. 2., a při dodávkách nebo výkonech osob, uvedených v § 5, č. 7., v době, kdy byla dodávka ujednána nebo výkon proveden;

f) při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2.) v době, kdy vzniká povinnost platit celní pohledávku (§ 85 celního zákona);

g) záleží-li při zdaňování podle přijatých úplat (§ 17, odst. 1.) úplata ve směnce nebo šeku, v době, kdy dodavatel nebo, kdo výkon provedl, obdrží hodnotu směnky nebo šeku uhrazenou, i když se tak stane před jejich splatností.

§ 12.

Přesunutí daně.

Podnikatel může osobě, mající nárok na dodávku nebo výkon dani podléhající, daň účtovat zvláště a jest k tomu povinen, žádá-li o to příjemce. Příjemce dodávky (výkonu) jest oprávněn předpokládati, že v úplatě jednotně stanovené jest už zahrnuta daň, nestanoví-li úmluva nic jiného. Při dodávkách nepodnikatelů nepodnikatelům jest poplatník povinen daň účtovat zvláště. Při dodávkách nepodnikatelů podnikatelům jest příjemce dodávky (podnikatel), který podle § 5, č. 6., jest povinen daň platit, oprávněn sraziti si ji ze

smluvené úplaty. Budou-li po uzavření dodávky, ale před jejich provedením určité předměty podrobeny dani z obratu při dovozu, nebo bude-li u určitých předmětů daň paušalována nebo paušál zvýšen, jest poplatník, nechce-li daňový rozdíl nebo daň nésti ze svého, oprávněn cenu o daňový rozdíl nebo daň zvýšiti a jest v tomto případě povinen zvýšení to účtovat zvláště. Ministr financí může pro dodávky určitých předmětů nebo pro určité výkony naříditi povinné zvláštní účtování daně nebo paušalované daně.

V. Vybírání daně při dodávkách a výkonech nepodnikatelů.

§ 13.

(1) Osoby, které nejsou podnikateli a dodávají mimo dražbu předměty nepodnikatelům, jsou pod následky § 42 povinny do 14ti dnů po ujednání dodávky zaplatiti z každé jednotlivé dodávky příslušnému bernímu úřadu daň z úplaty (§ 9) a zaslati v téže lhůtě nabyvateli potvrzení o zaplacení daně, které musí obsahovati tyto údaje:

1. jména a adresy obou smluvních stran;
2. den uzavření a předmět smlouvy;
3. úplatu.

V téže lhůtě musí dodavatel zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí nebo mešká, oznámení o dodávce, jež musí obsahovati údaje uvedené v potvrzení. Nabyvatel jest povinen uschovati potvrzení pro případ daňové kontroly (§ 16). Nepodnikatel nemá nároku na vrácení daně, vrátí-li se kupní cena (§ 18). Nezašle-li dodavatel nabyvateli řádně vyplněné potvrzení o zaplacení daně z dodávky včas, musí to nabyvatel do dalších 14ti dnů oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí nebo mešká. Toto oznámení, kolku prosté, musí obsahovati všechny údaje, které jinak nutno uvést v potvrzení shora zmíněném. Opomine-li nabyvatel v stanovené lhůtě tak učiniti, ručí za daň a stihnou ho tresty podle § 42. Dodavatel může údaje, které mají býti uvedeny na potvrzení, napsati na zvláštní list, jež odevzdá spolu se stvrzenkou o zaplacení daně nabyvateli. Tento list a stvrzenka nepodléhají kolku ani poplatku, jestliže neobsahují jiných údajů než shora uvedené.

(2) Jakým způsobem se vyměruje a platí daň při dražbách nepodnikatelů, ustanoví nařízení. Nepodnikatel, který zamýšlí provésti dobrovolnou dražbu, jest povinen to oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu se má dražba konati, a to nejpoz-

ději týden před dražbou, a v oznámení uvést dobu, předmět a místo dražby.

(3) Dodávají-li osoby, které nejsou podnikatelé, podnikatelům, jsou podnikatelé (nabyvatelé) povinni odvésti daň místo dodavatelů; podrobnosti ustanoví nařízení. Nepodnikatelé jsou i v tomto případě povinni učiniti o dodávce oznámení, uvedené v odst. 1.

(4) Ze zdanitelných výkonů jsou nepodnikatelé pod následky §u 42 povinni z každého jednotlivého výkonu zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu do 14 ti dnů po provedení výkonu a učiniti v téže lhůtě o tom oznámení finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden; v oznámení nutno uvést jméno a adresu nepodnikatele, druh výkonu, kdy a kde byl proveden, výši přijaté úplaty a kdy a jakou částkou daň byla zaplacená.

VI. Předepsání a vybírání daně u dodávek a výkonů podnikatelů a při dovozu.

§ 14.

O h l á š k y.

(1) Podnikatel jest povinen ohlásiti svůj podnik, jakož i každou jeho provozovnu (pobočku, kancelář nebo sklad) finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu podnik nebo provozovna jsou, ve lhůtě stanovené nařízením. Nařízení určuje též, kdy této ohlášky není potřebí. Podobně musí podnikatel ohlásiti podnik podniku nebo provozovny. Stejnou povinnost mají osoby, zmíněné v §u 5, č. 2., stran činnosti, kterou vyvíjejí pro cizince.

(2) Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny dříve, než započnou v tuzemsku prováděti dodávky nebo výkony, ohlásiti svou činnost tomu finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu činnost hodlají provozovati. Provádějí-li dodávky nebo výkony v obvodu dalších finančních úřadů I. stolice, jsou povinny také těmto úřadům ohlásiti započeti své činnosti.

§ 15.

Daňová období.

(1) Daň se vyměřuje zpravidla ze souhrnu úplat, které podnikatel přijal v kalendářním roce za dodávky a výkony dani podrobené.

(2) Při dodávkách a výkonech osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, se vyměřuje a platí daň z měsíčního souhrnu úplat nebo ze souhrnu úplat i za kratší dobu, netrvala-li jejich činnost po celý měsíc.

(3) Při dovozu se vyměřuje a platí daň v každém jednotlivém případě zvláště.

§ 16.

Daňová kontrola.

(1) Finanční orgány jsou oprávněny vstupovati v pracovních hodinách k provádění daňové kontroly do provozoven a obchodních místností podnikatelových a nahlížeti do záznamů, jejichž vedení, formu a obsah ustanoví nařízení nebo vyhláška o paušalování daně (§ 19, odst. 8.), a do jeho obchodních dopisů, knih nebo jiných obchodních zápisů a listin. Podnikatel jest povinen veškeré tyto doklady po 5 let uschovávat a finančním orgánům nebo úřadům je kdykoliv předložiti k nahlédnutí. Tato lhůta se počítá od konce kalendářního roku, v kterém se daň stala splatnou.

(2) Za provozovnu se pokládá také pouhý tuzemský sklad zásob, z něhož se v tuzemsku dodávky splňují, nehledíc na to, náleží-li sklad ten osobám tuzemským či cizím.

(3) Podnikatelé nebo jejich zástupci jsou také povinni finančním orgánům podávat všechna vysvětlení, jichž jest potřebí k vyměření daně a k provedení tohoto zákona. K těmž cíli jsou finanční orgány oprávněny vyslýchati zaměstnance podnikatelovy.

(4) Činnost revisního odboru ministerstva financí se vztahuje v mezích ustanovení pro něj platných také na kontrolu daní podle tohoto zákona.

(5) Podnikatelé, kteří vedou obchodní knihy, jsou povinni při úplatách, přijatých od nabyvatele pokladnou, vydati v každém případě řádný účet, přesahuje-li přijatá úplata 1000 Kč.

§ 17.

Daňové přiznání.

(1) Poplatník jest povinen do konce ledna každého roku podati příslušnému finančnímu úřadu I. stolice za minulý rok daňové přiznání, obsahující daňový základ za daňové období. V přiznání musí býti řečeno, že se děje podle nejlepšího vědomí a svědomí. Uplatňované srážkové položky jest poplatník povinen prokázati. Způsob tohoto průkazu, jakož i formu a obsah přiznání ustanoví nařízení.

(2) Zruší-li se podnik v daňovém období, podá se přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později přijaté se přihlásí do 4 neděl po zaplacení.

(3) Převeďe-li se podnik úplatně nebo neúplatně v celku a nepodal-li dřívější majitel

příznání, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

(4) Osoby, uvedené v § 5, č. 7., jsou povinny podati daňové příznání do 3 dnů po skončení činnosti tomu finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu činnost právě provozovaly. Trvá-li jejich činnost v obvodu téhož úřadu déle než jeden měsíc, jsou povinny podávati daňové příznání do 3 dnů po uplynutí každého měsíce.

(5) Lhůty svrchu uvedené mohou býti finančním úřadem prodlouženy, nutno-li, na zvláštní záruku.

(6) Nepodá-li poplatník příznání daňové nejpozději do 14ti dnů po uplynutí lhůty podle odst. 1. až 5., zvýší se mu celková daň o 5%.

(7) Poplatníku může býti dovoleno, aby místo úplat, přijatých v daňovém období, přiznával ceny za dodávky a výkony účtované, nehledíc na to, byly-li zaplacený či ne; prokáže-li však poplatník, jemuž byl tento způsob placení daně povolen, že dodávka (výkon), na niž vydal účet, byla zrušena, takže nedošlo k jejímu provedení, není povinen z ceny, za tuto dodávku (výkon) účtované, daň platiti. Rovněž není zmíněný poplatník povinen platiti daň z povolených slev a z účtovaných částek, které se staly úpadkem nebo vyrovnáním nebo nezaplacením směnky neb šeku nedobytnými. Dovolení toto může se dáti jen tehdy, když poplatník vede knihy podle kupních zásad a vydává o všech dodávkách a výkonech účty. Podmínky přechodu od jednoho způsobu placení daně k druhému určuje nařízení.

(8) Vyměřuje-li se daň při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2), jest poplatník (§ 5, č. 3) povinen v prohlášení celnímu úřadu udati a průvodními listinami prokázati úplatu nebo cenu dováženého předmětu a jiné k vyměření daně potřebné údaje (§ 9, odst. 1., pátá věta); povinnosti této není, vyměřuje-li se daň při dovozu pevnou sazbou (§ 10, odst. 3.). Úplatu jest poplatník povinen prokázati účtem a jeho opis odevzdati celnímu úřadu; je-li úplata v účtě udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji prohlásiti též v československé měně. Není-li úplaty, jest poplatník povinen prohlásiti a vhodným způsobem prokázati cenu dováženého předmětu. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu nebo zdá-li se udaná úplata nebo cena úřadu celní správy nízkou, stanoví úřad (po případě po slyšení znalce) cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou. Ne-

udal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu, jest povinen nésti výlohy znaleckého odhadu vždy, jinak jen tehdy, byla-li daň pravoplatně vyměřena z ceny vyšší než byla úplata nebo cena udaná poplatníkem. Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (§ 9, odst. 1.).

§ 18.

Vrácení úplaty.

(1) Vrátili-li se úplata, daní podléhající, zcela nebo z části v daňovém období na př. proto, že obchod byl dodatečně zrušen nebo povolena sleva, může tato částka v daňovém příznání býti odpočtena. To se může státi i tehdy, vrátili-li se úplata teprve v pozdějším daňovém období. Poplatník musí však v tomto případě připojiti k daňovému příznání přesný seznam jednotlivých srážek.

(2) Ustanovení odst. 1. platí obdobně i pro případy, kdy poplatník platí daň z účtovaných cen (§ 17, odst. 7.).

§ 19.

Určení daňového základu odhadem nebo dohodou. Paušalování daně.

(1) Nepodá-li poplatník příznání ve lhůtě zákonem stanovené nebo prodloužené, vyzve jej finanční úřad I. stolice, aby příznání v přiměřené, nejméně 14tidedenní lhůtě podal, jinak že bude daň vyměřena bez jeho dalšího spolupůsobení podle pomůcek, které má úřad po ruce.

(2) Podá-li poplatník příznání, má-li však finanční úřad příznání to z jakýchkoliv důvodů za nesprávné nebo neúplné, jest povinen tyto důvody jemu oznámiti a vyzvati ho, aby v přiměřené, nejméně 14tidedenní lhůtě podal vysvětlení a své údaje prokázal nebo své příznání doplnil. V příslušném výměru musí býti poplatník upozorněn, že, nevyhoví-li bez náležité omluvy vyzvání v stanovené lhůtě, bude daň vyměřena bez jeho dalšího spolupůsobení podle pomůcek po ruce jsoucích.

(3) Nevyhoví-li poplatník vůbec nebo nevyhoví-li včas vyzvání uvedenému v odst. 1. nebo v odst. 2., stanoví úřad daňový základ odhadem bez jeho další účasti podle pomůcek, jež má po ruce. V těchto případech pozbývá poplatník práva, odporovati základům zdánění takto stanoveným, uváděti nové okolnosti a nabízet o nich důkazy.

(4) Rovněž lze stanovit daňový základ odhadem tehdy, když poplatník podal daňové pří-

znání včas a podal též včas na úřední vyzvání žádané vysvětlení, avšak finanční úřad podle konaných šetření neuzná vysvětlení to za dostatečné; odhad se musí v tomto případě pohybovati v mezích provedeného vytýkacího řízení.

(5) Stanoví-li se daňový základ odhadem, jest finanční úřad oprávněn předpokládati, že z celoročního daňového základu připadá na každé čtvrtletí $\frac{1}{4}$.

(6) Útraty odhadu platí poplatník, neudal-li, ač byl k tomu vyzván, souhrn úplat daní podrobených nebo přesahuje-li souhrn při odhadu vyšetřený částku udanou poplatníkem o více nežli o jednu třetinu.

(7) Při podnicích menšího rozsahu a při dodávkách podniku pro domácnost podnikatelovu, kde by přesné zjištění daňového základu bylo spojeno s obtížemi a nepoměrnými výlohami, jest finanční úřad oprávněn daňový základ stanoviti dohodou. Tato dohoda se může týkati buď celého podniku nebo jen jeho části (na př. vlastní spotřeby).

(8) Ministr financí může po dohodě s ministrem obchodu nebo zemědělství vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení ustanoviti také jiný způsob, jak zdaniti dodávky, výkony nebo dovoz, bude-li toho žádati prospěch státu nebo poplatnictva. Tento odchýlný způsob zdanění (paušalování daně) může se týkati jak dodávek (vlastní spotřeby) a dovozu určitého zboží, tak dodávek (vlastní spotřeby) nebo výkonů, prováděných určitými skupinami podnikatelů. K tomu cíli musí ministr financí vylechnouti obchodní a živnostenské komory nebo zemědělské rady. Tak na příklad může ustanoviti, že místo daně, která se má platiti při tuzemských dodávkách nebo při dovozu určitého zboží, stanoví se paušál, který jest náhradou za pravidelnou daň z veškerých tuzemských dodávek nebo z dovozu a který jest povinen platiti každý tuzemský výrobce zboží nebo při dovozu, kdo zboží dováží nebo kdo dovážené zboží k vyclení prohlásí nebo příjemce zboží. Vyhláška ta ustanoví, z jakého základu se paušál platí a jakou percentuelní nebo pevnou sazbou, kdo má paušál platiti, kdy, kde a jakým způsobem, které úřady jsou příslušny k vyměření a vymáhání paušalované daně a k rozhodování o daňové povinnosti a stížnostech. Vyhláška ta dále ustanoví, které dodávky nebo výkony jsou paušálem kryty a jakým způsobem se mají zdaniti zásoby zboží, které jsou v době, kdy vyhláška o paušálu nabyla účinnosti, u osob, jež nejsou povinny pla-

titi paušál. Vybírá-li se paušalovaná daň zároveň s některou daní spotřební, může vyhláškou býti ustanoveno, že se paušalovaná daň vybírá a platí zároveň s daní spotřební podle ustanovení, platných pro tuto daň.

§ 20

Vyměřování daně. Úroky z prodlení. Splátky.

(1) Úřad, stanovený nařízením k vyměřování daně, rozhodne o daňové povinnosti, vyměří daň a vydá poplatníkovi platební rozkaz. Daň nutno zapraviti do 30ti dnů po dodání platebního rozkazu. Vyměřovací úřad může k poplatníkově žádosti tuto lhůtu prodloužiti. Nařízení rovněž ustanoví, který úřad a jakým způsobem vyměřuje a vybírá daň při dovozu.

(2) Podnikatelé jsou však povinni zaplatiti ze čtvrtletní tržby (nebo ze čtvrtletního souhrnu účtovaných cen podle §u 17, odst. 7.) a z hodnoty vlastní spotřeby daně bez jakéhokoliv úředního vyzvání do 6 neděl po uplynutí příslušného čtvrtletí. Tyto splátky mohou býti exekučně vymáhány a odečtou se od daně, kterou finanční úřad po uplynutí daňového období poplatníkovi vyměří. Platby zaúčtují se nejprve na běžný daňový dluh, pak na nedoplatky daně za dřívější daňová období. Objeví-li se takto přeplatek, vrátí se přeplacená částka poplatníkovi bez úroků.

(3) Osoby, uvedené v §u 5, č. 7., jsou povinny zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu bez úředního vyzvání ve lhůtě, stanovené pro podání přiznání (§ 17, odst. 4.); přeplatek, bude-li jaký, vrátí se podle ustanovení odst. 2.

(4) Nebyla-li čtvrtletní daňová splátka nebo daň zcela nebo z části zaplacená včas a přesahuje-li poplatníkův roční předpis daně podle tohoto zákona 200 Kč, zvýší se dlužná daňová splátka nebo daň o 5%; z takto vypočtené celkové částky jest podnikatel povinen platiti úroky z prodlení, stanovené pro přímé daně, počínajíc prvním dnem po uplynutí příslušného čtvrtletí nebo po uplynutí 30ti dnů po dodání platebního rozkazu. Úroky plynou do státní pokladny.

(5) Jakým způsobem se vyměřuje a platí daň při dražbách podnikatelů, ustanoví nařízení.

(6) Vyměření daně nevylučuje, aby proti poplatníkovi bylo zavedeno trestní řízení podle §u 41 a uloženy mu byly tresty, uvedené v §u 42.

VII. Opravné prostředky, vrácení, vymáhání a zajištění daně.

§ 21.

Právo na stížnost. Náhradní úroky.

(1) Rozhodovati o otázce, zda se má platiti daň a v jaké výši, jsou povolány toliko úřady finanční; na taková rozhodnutí lze si stěžovati v zákonné lhůtě až po dodání platebního rozkazu.

(2) Stížnosti proti platebnímu rozkazu a proti jiným nařízením a rozhodnutím, týkajícím se této daně nebo úroků z ní, nutno podati do 30 dnů a, směřují-li proti pořádkové pokutě, do 15ti dnů u toho úřadu, který vydal platební rozkaz, nařízení nebo rozhodnutí. O stížnostech rozhoduje s konečnou platností zemský finanční úřad, jako jediná odvolací stolice s výjimkou stížností proti vyměření daně z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2.), o kterých platí ustanovení hlavy V. celního zákona. Byla-li stížnost podána u příslušného úřadu po uplynutí zákonné lhůty, odmítne ji tento úřad s ponecháním dalšího práva odvolacího.

(3) Odvolací stolicí příslušejí při rozhodování o stížnostech též práva jako první stolici, může tudíž také rozhodovati o daňové povinnosti a naříkanou daň i zvýšiti.

(4) Stížnost nemá odkládacího účinku s výjimkou, uvedenou v §u 42, odst. 10.

(5) V případech hodných zřetele může býti lhůta k podání stížnosti prodloužena úřadem, u kterého má býti opravný prostředek podán.

(6) Nepodá-li se opravný prostředek v předešlé lhůtě, může to mít škodlivé následky jen pro toho poplatníka, kterému byl výměr doručen, nebo pro jeho dědice.

(7) Výměry, nařízení a rozhodnutí musí obsahovati údaje o úřadu, u kterého, a lhůtu, v které má býti opravný prostředek podán, jinak počne lhůta běžeti teprve dnem po dodání výměru, obsahujícího tyto údaje.

(8) Lhůta počíná běžeti dnem po dodání výměru, nařízení nebo rozhodnutí.

(9) Při počítání lhůty se nečítají dny poštovní dopravy, byl-li příslušný spis podán poštovnímu úřadu na úřední potvrzení (podací list, recepis).

(10) Případne-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek podle gregoriánského kalendáře nebo na všeobecný národní svátek, končí se lhůta teprve příštího všedního dne.

(11) Zažádá-li poplatník u úřadu o prodloužení lhůty k uplatnění opravného prostředku nebo požádá-li ve lhůtě tímto paragrafem stanovené o oznámení důvodů rozhodnutí, staví se lhůta až do dne dodání příslušného vyřízení a běží pak dále.

(12) Uplatňuje-li poplatník v stížnosti vady řízení, sběhlé při vyměření daně, má finanční úřad, uzná-li tyto námitky za správné, doplniti řízení, než předloží stížnost zemskému finančnímu úřadu.

(13) Vrátí-li se zaplacená daň na stížnost zcela nebo z části, buďtež ode dne zaplacení do dne, kdy byl poplatník o odpisu zpraven, nahrazeny z vrácené částky úroky, stanovené pro přímé daně.

§ 22.

Vrácení daně.

(1) Prokáže-li tuzemský podnikatel, že vvezl do ciziny v nezměněném stavu předmět, z jehož dodávky jeho přímý dodavatel nebo z jehož dovozu on sám při dovozu státu odvedl daň, má nárok, aby se mu vrátila částka ve výši daně, kterou jeho dodavatel nebo on sám státu odvedl. Tento nárok nelze však uplatniti u předmětu, kterého tuzemský podnikatel (vývozce) upotřebil k zpracování na jiný předmět nebo jako součásti ke zhotovení jiného předmětu nebo jako obalu, nebo kterého již použil v tuzemsku.

(2) V případech, kde se daň vybírá podle §u 19, odst. 8., paušálně, může vyhláškou o paušalování nárok na vrácení daně podle odst. 1. býti vyloučen nebo omezen.

(3) Nárok na vrácení daně pomine, nebyla-li žádost podána do jednoho roku po vývozu. Podrobnější podmínky vrácení daně, jakož i povinnost dodavatelovu poskytnouti vývozci doklady o tom, že daň státu byla odvedena, ustanoví nařízení.

(4) Byla-li nevyměřená daň zaplacená omylem, může, kdo ji zaplatil, žádati za její vrácení do jednoho roku po zaplacení.

§ 23.

Vymáhání daně. Zajištění daně.

(1) Nedoplatky daně a daňové splátky (§ 20) se vymáhají jako přímé daně. Totéž platí o vymáhání úroků z prodlení. Nedoplatky daně, vyměřené celními úřady, se vymáhají jako clo.

(2) Vyměřovací úřad jest oprávněn požadovati přiměřené zajištění daně, která dosud není splatna:

a) za běžné daňové období:

1. od podniků kočovních nebo podomních;
2. při dražbách;
3. od osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně, a nemajíce zde stálé provozovny, provádějí dodávky nebo výkony;

b) za běžné a předešlé splátkové období (§ 20), neodvádí-li poplatník daňové splátky správně nebo je-li nebezpečí, že by jejich dobytost vystěhováním nebo z jiných důvodů byla ohrožena.

(3) Celní úřad jest rovněž oprávněn požadovati přiměřené zajištění daně, splatné při celním odbavení, tehdy, když daň při celním odbavení nevybral a má z jakýchkoliv důvodů pochybnosti o dobytosti daně.

(4) Podrobnosti zajištění daně ustanoví nařízení.

HLAVA II.

Daň přepychová.

I. Doplnovací povaha ustanovení o dani z obratu.

§ 24.

Na daň přepychovou vztahují se všechna ustanovení o dani z obratu, pokud se v hlavě druhé nestanoví výslovně odchylky anebo pokud nejsou ustanovení hlavy první v rozporu s ustanoveními hlavy druhé.

II. Předmět přepychové daně.

§ 25.

(1) Za přepychové předměty nebo výkony se pokládají ty předměty a výkony, které jsou uvedeny ve zvláštním seznamu přepychových předmětů a výkonů, který bude vydán nařízením (§ 26, odst. 1.).

(2) Dani přepychové jsou podrobeny:

1. dovoz všech přepychových předmětů, tudíž i těch, které se podle seznamu zdaňují u výrobce nebo v drobném prodeji, nehledíc na úplatnost a na to, kdo předmět dováží, mimo případy, kdy jde o dovoz osvobozený od přepychové daně podle §u 27;

2. dodávky výrobců (počítajíc v to vlastní spotřebu) v těch případech, kdy se dodávaný předmět podle seznamu zdaňuje u výrobce;

3. dodávky v drobném prodeji (počítajíc v to vlastní spotřebu) v těch případech, kdy se dodávaný předmět podle seznamu zdaňuje v drobném prodeji;

4. dodávky z dražeb;

5. dodávky nepodnikatelů. Za dodávky nepodnikatelů se pokládají též takové dodávky podnikatelů, které nenáleží v jejich obor (příležitostné dodávky);

6. výkony v případech uvedených v seznamu.

Vlastní spotřeba podléhá přepychové dani i tehdy, jde-li o výdělečné upotřebení. Při dodávkách, uvedených pod č. 4. a 5., nehledí se na to, byla-li z předmětu dodávky před tím už zaplacená přepychová daň u výrobce, při dovozu nebo v drobném prodeji. Vývoz a průvoz dani nepodléhají za podmínek stanovených nařízením.

(3) Výrobcem podle tohoto zákona je, kdo sám zhotoví nebo zhotoviti dá předměty, které se podle seznamu pokládají za přepychové, a předměty ty ve svém podniku dále zeizuje. Za výrobce se také pokládá, kdo předměty, ztrativši svou přepychovou povahu, na svůj účet upraví nebo upravití dá tak, že jsou zase způsobilé k používání (§ 26, odst. 3.) a předměty ty ve svém podniku dále zeizuje. Podnikatel, který pro výrobce surovinu, polotovaru nebo hotový předmět zpracovává nebo upravuje na přepychový předmět, platí z úplaty za svůj výkon toliko daň z obratu. U domácího průmyslu se pokládá za výrobce podnikatel, který u osob, uvedených v §u 4, č. 16., výrobky objednává a hotové výrobky ve svém podniku zeizuje. V případech sporných rozhoduje o tom, kdo jest výrobcem, ministr financí po dohodě s ministrem obchodu.

(4) Drobným prodejem se rozumí přímá dodávka spotřebiteli. Za spotřebitele se pokládá každý nabyvatel, který nepodá průkazu žádaného v §u 28, č. 4.

(5) Nebyla-li při dodávce nebo při dovozu zaplacená plná přepychová daň z důvodů §u 28, č. 4., jest podnikatel při další dodávce téhož předmětu povinen odvést z přijaté úplaty plnou přepychovou daň, není-li také při této další dodávce splněna podmínka pro snížení daně podle zákonného ustanovení shora zmíněného.

§ 26.

Seznam přepychových předmětů a výkonů.

(1) Vláda se zmocňuje, aby nařízením vydala seznam přepychových předmětů a výkonů (§ 25, odst. 1.), měnila tento seznam jak co do předmětů a výkonů přepychových tak co do způsobu zdanění a podle toho tento seznam upravila. K tomu cíli vyslechně obchodní a živnostenské komory, státní živnosten-

skou radu nebo zemědělské rady ve lhůtě, stanovené ministrem financí. Takové nařízení budiž předloženo do 14ti dnů po vydání Národním shromáždění. Nevezme-li některá ze sněmoven nařízení na vědomí, pozbývá tímto dnem platnosti.

(2) Je-li pro přepychovou povahu předmětu nebo výkonu směrodatnou cena, sluší touto cenou rozuměti smlouvenou cenu předmětu nebo výkonu, a není-li takové, cenu obecnou podle §u 9, a to v obou případech bez daně přepychové. Při dovozu se k ceně smlouvené nebo obecné připočítá ještě clo, výlohy dopravní ke hranici a dávky, vybírané z dováženého zboží. Při předmětech dodaných společně, které podle obchodních názorů tvoří věc úhrnnou, rozhoduje cena úhrnná.

(3) Přepychovou povahu ztrácejí předměty, jestliže pro opotřebení, značné poškození nebo jinou podstatnou vadu nelze jich bez náležité úpravy používat k tomu účelu, jemuž předměty ty podle svého původního určení mají sloužiti.

§ 27.

Dodávky a dovoz od daně přepychové osvobozené.

Dani nejsou podrobeny:

1. dodávky a dovoz, uvedené v §u 4, týkají-li se přepychových předmětů, mimo dodávky přepychových předmětů při vnucených dražbách (§ 4, č. 1.), dodávky nepodnikatelů (§ 4, č. 11.) a mimo dodávky pro stát a státní podniky (§ 4, č. 17.). Dodávky a dovoz pro stát a státní podniky požívají však úlevy podle §u 28, č. 3.;

2. dodávky používaných přepychových předmětů, směňují-li se tyto předměty za nové přepychové předměty téhož druhu. Podmínky tohoto osvobození ustanoví nařízení.

§ 28.

Dovoz a dodávky podrobené snížené (2%ní) dani přepychové.

Snížené, toliko 2%ní, dani přepychové jsou podrobeny:

1. dovoz a dodávky předmětů, uvedených v seznamu přepychových předmětů, kterých podle jejich povahy nelze užiti jinak než k vědeckým, vyučovacím, bohoslužebným, léčebným, technickým nebo výdělečným účelům;

2. dovoz a dodávky původních děl a kopií takových děl; zhotovených umělci-malíři, dále dovoz a dodávky plastických děl, zhotovených umělci k účelům veřejným;

3. dovoz a dodávky přepychových předmětů pro stát nebo státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo pro osoby, jež přepychových předmětů nabyly ve veřejném zájmu, za podmínek stanovených nařízením. Nedovážejí-li se tyto předměty přímo, nýbrž prostřednictvím tuzemského podnikatele, nutno za podmínek stanovených nařízením při celním odbavení rovněž zaplatiti 2%ní sníženou přepychovou daň, kdežto další dodávka zprostředkovatelova (tuzemského podnikatele) jest podle §u 4, č. 17., daně z obrátu prosta;

4. dovoz a dodávky přepychových předmětů zdaňovaných v drobném prodeji, prokáže-li, kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, hned při celním odbavení nebo nabyvatel dříve, než nabude předmětu, že se v tuzemsku oprávněně po živnostensku nebo obchodnicku zabývá dalším zcizováním předmětů tohoto druhu v nezměněném stavu. V takových případech musí, kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, celnímu úřadu hned při celním odbavení a při tuzemských dodávkách nabyvatel dodavateli dříve, než nabude předmětu, předložiti kolku prosté úřední vysvědčení, jehož formu i obsah ustanoví nařízení. Při tuzemských dodávkách jest mimo to nabyvatel povinen odevdati dodavateli o každé jednotlivé dodávce podepsané kolku prosté osvědčení, v němž jest uvedeno číslo a datum úředního vysvědčení, den, předmět a cena dodávky a adresa nabyvatelova. Za jakých podmínek jsou dovoleny úlevy od požadování těchto průkazních listin, ustanoví nařízení. Jedná-li nabyvatel jménem třetí osoby, musí předložiti prohlášení svého zmocnitele, že jest oprávněn těchto předmětů pro něho nabývat. Jakým způsobem se tyto obchodní případy zapisí do daňových záznamů, ustanoví nařízení. Poplatník jest povinen podati potřebná vysvětlení, aby se svrchu uvedené průkazy mohly přezkoumati, a předložiti k nahlédnutí obchodní knihy a obchodní korespondenci, případu toho se týkající.

III. Subjekty daňové.

§ 29.

Přepychovou daň platiti jsou povinni:

1. při dovozu poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona);

2. výrobce při dodávkách předmětů, které se zdaňují u výrobce;

3. dodavatel při dodávkách předmětů, které se zdaňují v drobném prodeji;

4. při dražbách mimosoudních, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň;

5. dodavatel při dodávkách nepodnikatelů. Je-li však při dodávkách nepodnikatelů nabyvatel podnikatelem, jest kromě případu uvedeného v §u 31, odst. 2., poslední věta, povinen platiti daň místo dodavatele a jest oprávněn z úplaty si ji sraziti;

6. u přepychových výkonů, kdo výkon provádí.

IV. Sazba daňová.

§ 30.

(1) Daň přepychová z drobného prodeje přepychových předmětů, pak z přepychových výkonů, při dodávkách z dražeb a z dodávek nepodnikatelů činí 10% úplaty nebo ceny tam, kde není úplaty (§ 9). Kde se tato daň vybírá u výrobce nebo při dovozu, činí 12% úplaty nebo ceny. Snížená daň přepychová (§ 28) činí 2% úplaty nebo ceny.

(2) Výlohy za obal podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhá předmět dodávky, jestliže obal podle obchodních zvyklostí se pokládá s dodaným předmětem za jednotný celek; je-li okolnost tato pochybná, rozhoduje o ní zemský finanční úřad po slyšení znalce. Jinak podléhají výlohy za obal jen dani z obrátu.

(3) Ustanovení §u 10, odst. 3., platí pro dovoz přepychových předmětů obdobně.

(4) Dodávka nebo výkon, podrobený dani přepychové, není podroben dani z obrátu. Předměty, zdaňované při dovozu nebo u výrobce, při jejichž dovozu byla při celním odbavení nebo při jejichž dodávce byla u výrobce zaplacená daň přepychová, podléhají při všech dalších dodávkách jen dani z obrátu s výjimkou stanovenou pro dodávky nepodnikatelů a dodávky z dražeb (§ 25).

V. Ustanovení o vybírání daně.

§ 31.

Zvláštní ustanovení pro dodávky a výkony nepodnikatelů.

(1) Dodávky přepychových předmětů, prováděné nepodnikateli, podléhají kromě případů, uvedených v §u 27, č. 2., a §u 28, č. 4., v každém případě 10%ní přepychové dani, nehledíc na výši úplaty.

(2) Daň se platí při dodávkách a výkonech nepodnikatelů způsobem uvedeným v §u 13, jehož všechna ustanovení platí obdobně i na

tyto dodávky a výkony. Z příležitostných dodávek podnikatelů, které podle §u 25, odst. 2., č. 5., se pokládají za dodávky nepodnikatelů, jsou podnikatelé povinni platiti daň týmž způsobem jako z ostatních svých dodávek; ustanovení §§ 33 až 36 platí obdobně i pro tyto dodávky.

§ 32.

Ohlášení podniků, obchodujících přepychovými předměty nebo provádějících přepychové výkony.

(1) Každý podnikatel, dodávající přepychové předměty, které se zdaňují v drobném prodeji, nebo vyrábějící předměty, které se zdaňují u výrobce, musí to oznámiti v přihlášce, uvedené v §u 14, nebo není-li takové přihlášky potřebí, ve zvláštním podání, které nutno podati ve lhůtě stanovené nařízením. Při tom musí označiti druhy přepychových předmětů, s nimiž obchoduje nebo které vyrábí.

(2) Rozšíří-li se podnik dodatečně na další přepychové předměty, musí se oznámení doplniti ve lhůtě, stanovené nařízením.

(3) Podobně musí podnikatel ve lhůtě stanovené nařízením oznámiti, že zanechal drobného prodeje nebo výroby předmětů přepychových.

(4) Ustanovení toto platí obdobně i pro podniky, které provádějí přepychové výkony (§ 25, odst. 2., č. 6.).

§ 33.

Daňová období. Splátky.

(1) Daň z úplat za dodávky výrobců nebo za drobný prodej přepychových předmětů nebo za přepychové výkony se vyměřuje podnikatelům podle ročních souhrnů. Ustanovení §u 15, odst. 2., platí obdobně i pro daň přepychovou.

(2) Ustanovení §u 20 se vztahují také na daň přepychovou.

§ 34.

Daňová kontrola.

(1) Všichni podnikatelé, kteří vyrábějí přepychové předměty, zdaňované v drobném prodeji, anebo s těmito předměty toliko obchodují, jsou povinni v každé provozovně vésti zvláštní záznamy, jichž formu a obsah ustanoví nařízení.

(2) Jde-li o předměty přepychové, zdaňované u výrobce, jest povinen vésti takové záznamy toliko výrobce.

(3) Věsti takové záznamy jsou povinni též podnikatelé, provádějící výkony zmíněné v §u 25, odst. 2., č. 6.

§ 35.

Přiznání daňové.

O dodávkách a výkonech, podrobených přepychové dani, jest podati zvláštní přiznání daňové podle ustanovení o přiznání k dani z obrátu.

§ 36.

Určení daňového základu odhadem.

Odhadem (§ 19) se určuje daňový základ i při dani přepychové vždy za celý kalendářní rok; byl-li podnik mezi rokem zastaven, koná se odhad za dobu skutečného trvání činnosti podniku.

VI. Vrácení přepychové daně. Dovoz přepychových předmětů.

§ 37.

Vrácení přepychové daně při vývozu a daně zaplacené cizím.

Ustanovení §u 22 platí obdobně i na daň přepychovou.

§ 38.

Vrácení přepychové daně v jiných případech.

(1) Podnikateli, který nabyl přepychového předmětu proto, aby jej dále zpracoval na jiný přepychový předmět, vrátí se na žádost částka ve výši rozdílu mezi 12%ní (10%) přepychovou daní a sníženou 2%ní přepychovou daní, prokáže-li, že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem nebo, že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného v drobném prodeji, a prokáže-li dále, že jeho dodavatel nebo on sám (§ 29, č. 5.) z dodávky zmíněného předmětu odvedl státu 12%ní (10%ní) přepychovou daň; nenabyl-li podnikatel přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, vrátí se mu na žádost částka ve výši 6% nákupní ceny (bez daně).

(2) V případech, kde se daň vybírá podle §u 19, odst. 8., paušálně, může vyhláškou o paušalování nárok na vrácení daně podle odst. 1. býti vyloučen nebo omezen.

(3) Stát, státní podniky, které nenáleží

k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo kdo nabyl přepychového předmětu ve veřejném zájmu, mají nárok, aby se jim vrátila částka ve výši 6% nákupní ceny tehdy, když předmětu zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu nenabyl ani sami přímo od výrobce nebo přímo dovozem, ani dovozem prostřednictvím tuzemského podnikatele podle §u 28, č. 3. Pojem veřejného zájmu ustanoví nařízení.

(4) Žádost za vrácení daně podle odst. 1. a 3. nutno podati nejpozději do 1 roku po nabytí předmětu; podrobnosti vrácení ustanoví nařízení.

(5) Prokáže-li podnikatel, že předmět, z něhož byla daň zaplacená u výrobce nebo při dovozu, byl živelní nebo jinou neodvratnou pohromou bez jeho viny zničen nebo tou měrou poškozen, že přepychovou daň nelze při další dodávce přesunouti, může mu finanční úřad I. stolice na žádost povolit úplné nebo částečné vrácení přepychové daně, kterou zaplatil v tržové ceně přímo výrobcí nebo přímo při dovozu. Nenabyl-li žadatel předmětu dovozem přímo nebo od výrobce přímo, může mu finanční úřad I. stolice povolit vrácení části zaplacené daně za podmínek stanovených nařízením.

§ 39.

Dovoz přepychových předmětů.

(1) Pro dovoz přepychových předmětů platí obdobně ustanovení o dani z obrátu.

(2) Zezískal-li tuzemský podnikatel v tuzemsku přepychový předmět, dá-li jej však zaslati přímo z ciziny tuzemskému nabyvateli, jest nabyvatel povinen při celním odbavení zaplatiti přepychovou daň, není-li od ní osvobozen podle §u 27, kdežto tuzemský podnikatel jest povinen z dodávky odvésti daň z obrátu.

HLAVA III.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 40.

Povinnost k mlčelivosti.

Prozradí-li státní zřízení a osoby, které z úředního příkazu působily při vyměřování daně, neoprávněně zařízení a poměry podniku, zejména prozradí-li obsah přiznání nebo řízení o něm, dopouštějí se přestupku, za který uloží soud, není-li tu těžší trestný čin, trest na penězích do 10.000 Kč, nebo vězení (uzamčení) do tří měsíců. Stíhání trestní koná se

jen na soukromou žalobu podnikatelovu. Pokus tohoto přestupku není trestný.

§ 41.

Přestupky daňové.

(1) Přestupku zkrácení daně se dopouští, kdo v daňovém přiznání nebo v odpovědi na dotaz nebo dekret nebo při celním odbavení, ve stížnosti, v žádosti za osvobození od daně, za snížení nebo vrácení daně nebo poskytnutí jiné daňové výhody, vědomě a v úmyslu daň zkrátit učiní nesprávná udání nebo zamlčí určité okolnosti, čímž může zmařit předepsání daně, způsobit vyměření daně nižší částkou, než kterou by podle zákona měl platit, nebo získat osvobození od daně, snížení nebo vrácení daně nebo dosáhnouti jiné výhody, která jemu po zákonu nepřisluší. Nezáleží na tom, byl-li daňový přestupek dokonán, či jde-li jen o pokus. Pokusu přestupku zkrácení daně dopouští se také, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátit nesprávně vede předepsaný daňový záznam nebo obchodní knihy nebo vydává účty o tuzemských dodávkách tak, jako by šlo o dodávky z ciziny do tuzemska.

(2) Přestupku zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátit:

a) neučiní povinného oznámení podle §§ 13, 14 a 32, nebo

b) v zákonné lhůtě nepodá daňového přiznání, nebo

c) nezaplatí daň při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů (§§ 13 a 31), nebo osob v tuzemsku přechodně meškajících (§ 20).

(3) Spoluvinu přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a úmyslně vede nesprávně obchodní knihy nebo nařízené daňové záznamy proto, aby napomáhal zkrátit daň, kterou má platit, kdo jest s ním v obchodním spojení.

(4) Přestupku ohrožení daně se dopouští, kdo se bez zlého úmyslu z hrubé nedbalosti dopustí činů nebo opominutí, uvedených v odst. 1.—3.

(5) Přestupku zkrácení, zatajení neb ohrožení daně se dopouští i zmocněnec, jenž se dopustí při zastupování činů neb opominutí, uvedených v odst. 1.—4.

(6) Přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští také, kdo jako znalec nebo osoba převzvedná před finančními orgány učiní vě-

domě nesprávná udání v úmyslu, aby zmařil vyměření daně nebo způsobil vyměření daně nižší.

§ 42.

Tresty, jejich vymáhání a zajištění.

(1) Na činy a opominutí uvedené v §u 41 stanoví se — nehledíc k povinnosti zaplatiti zkrácenou daň s úroky z prodlení — trest na penězích, a to, byla-li daň zkrácena nebo zatajena, až do 20tinásobku zkrácené nebo zatažené daně, byla-li daň ohrožena, až do 5tinásobku zkrácené nebo zatažené daně. Do 50tinásobku zkrácené nebo zatažené daně trestá se podnikatel, který daň od nepodnikatele podle §§ 13, odst. 3., a 29, č. 5., vybranou vědomě a úmyslně neodvede.

(2) Nemůže-li býti zkrácená daň přesně zjištěna, vyměří se trest na penězích od 50 Kč do 100.000 Kč.

(3) Stejným způsobem jako přestupek dokonaný se trestá i pokus, avšak s tou úchytkou, že základem trestu na penězích v tomto případě je daň, o kterou stát přijíti mohl.

(4) Při vyměřování trestu nutno v každém případě přihlížeti k stupni viny a k výši daně zkrácené neb o kterou stát přijíti mohl.

(5) Kde se daň nebo paušalovaná daň podle tohoto zákona vybírá celními úřady nebo zároveň s některou daní spotřební, stíhají a trestají se přestupky daňové podle trestních ustanovení platných pro clo nebo příslušnou daň spotřební, a to finančními okresními ředitelstvími, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančními ředitelstvími, s úchytkou, že se výměra trestu řídí ustanoveními tohoto zákona, stanoví-li tresty vyšší, než jaké jsou stanoveny u cla nebo daně spotřební.

(6) Finanční správa jest oprávněna uveřejniti trestní nález nebo rozsudek pro přestupky podle § 41 na útraty pachatelovy.

(7) Při opětném potrestání může býti živnostenskému úřadu navrženo, aby pachateli bylo odňato živnostenské oprávnění.

(8) V trestním nálezu nebo rozsudku může býti zároveň vyřčen náhradní trest vězení od jednoho dne do šesti měsíců pro případ nedobytnosti trestu na penězích. Je-li peněžitý trest nedobytný jen částečně, vykoná se náhradní trest jen tou výměrou, která poměrně odpovídá nedobytné části. Náhradní trest vězení vykoná na žádost finančního úřadu, který trest uložil, okresní soud v sídle tohoto úřadu.

(9) Tresty na penězích podle tohoto paragrafu uložené plynou do státní pokladny.

(10) Trestní řízení provádí s výjimkou uvedenou v odstavci 5. v Čechách, na Moravě a ve Slezsku příslušná berní správa, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi příslušné finanční ředitelství. Ministerstvo financí může několik daňových ukládacích okresů spojit v jediný trestní okres a určit jeden z finančních úřadů, ležících v jeho obvodě, aby pro celý trestní okres prováděl trestní vyšetřování a vydával trestní nálezy. O stížnostech, jež mají odkládací účinek, platí ustanovení §u 21 a rozhoduje o nich s konečnou platností zemský finanční úřad.

(11) Tresty daňové se vymáhají a zajišťují podle ustanovení platných pro přímé daně; v případech uvedených v odstavci 5. platí obdobně ustanovení pro clo nebo příslušnou daň spotřební.

§ 43.

P o ř á d k o v é p o k u t y.

(1) Jedná-li poplatník v jiných případech proti zákonu nebo neuposlechne-li úředních nařízení nebo vyzvání, může býti, není-li toto jednání neb opominutí trestné podle §u 41, ihned potrestán pořádkovou pokutou do výše 5000 Kč. V každém novém případě a při každém dalším marném upomínání může mu býti uložena nová pořádková pokuta do výše 10.000 Kč.

(2) Pořádková pokuta může býti uložena též podnikatelům, kteří neodvedou daňových splátek podle §u 20 vůbec anebo je odvedou zřejmě nesprávně; při tom budiž přihlíženo k pravděpodobné celkové daňové povinnosti poplatníkově podle tohoto zákona.

(3) Stejnou pokutou bude potrestán, kdo, nemaje k tomu zákonného důvodu, odepře svědeckou nebo znaleckou výpověď (§ 46, odst. 3.).

(4) Pořádkové pokuty se neuloží, jestliže poplatník před dodáním trestního nálezu o pokutě své zanedbání odčiní a své povinnosti učiní zadost.

(5) Pořádkové pokuty plynou do státní pokladny.

(6) Pořádkové pokuty mohou býti vymáhány po uplynutí 14 dnů ode dne, kdy příslušný trestní nález byl dodán; jinak platí pro jejich vymáhání a zajištění ustanovení §u 42, odst. 11.

§ 44.

Z á n i k t r e s t n o s t i. U p u š t ě n í o d t r e s t n í h o ř í z e n í.

(1) Trestnost podle §u 41 pomíjí:

1. smrtí pachatelovou;

2. udělením milosti;

3. jestliže pachatel odčiní přestupek dříve, než úřední orgán při daňové kontrole (§ 16) závadu shledal a ve všech jiných případech dříve, než mu byla dodána obsílka nebo vyrozumění o zavedeném trestním řízení, a v obojím případě zaplatí, byla-li daň zkrácena, zatajena nebo ohrožena, příslušnou částku u berního úřadu;

4. promlčením.

(2) K žádosti strany může od dalšího trestního řízení býti upuštěno, když strana dříve, než byl trestní nález nebo rozsudek vydán, složí kromě zkrácené daně přiměřenou pokutu a vzdá se dalších opravných prostředků. Upuštěcí částku stanoví u volném uvážení úřad, provádějící trestní řízení, přihlížeje k výši zkrácené daně nebo daně, o kterou stát přijíti mohl, k výši trestu na penězích, jenž by jinak byl pravděpodobně uložen, a k majetkovým poměrům obviněného. Stanovení upouštěcí částky podrobeno je schválení zemského finančního úřadu, který zároveň určí lhůtu, do které nutno upouštěcí částku zaplatiti.

§ 45.

P r o m l ě n í.

(1) Právo státu vyměřiti tyto daně se promlčuje v 5 letech. Promlčení se počíná od uplynutí správního roku, v kterém strana splnila svou povinnost podati přiznání nebo dodati podklady k vyměření, nebo, nemá-li strana takové povinnosti, od uplynutí správního roku, v kterém příslušná daňová pohledávka vznikla.

(2) Nebyla-li vinou strany daň vyměřena zcela nebo z části nebo opominula-li strana buď zcela nebo z části daň zaplatiti, když se daň platí bez úředního předpisu, počíná lhůta běžeti teprve po uplynutí toho správního roku, v kterém úřad nabyl možnosti daň vyměřiti nebo předepsati. Při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů, při nichž daň nebyla zaplácena způsobem naznačeným v §§ 13 a 31, počíná promlčecí lhůta běžeti od uplynutí správního roku, v kterém se finanční úřad dozvěděl o dodávce nebo výkonu. Uplynulo-li však dříve, než úřad nabyl možnosti daň předepsati, 30 let od konce správního roku, v kte-

rém příslušná daňová pohledávka vznikla, nelze vyměřovací právo vykonati.

(3) Právo vyměřiti částku, o kterou bylo nesprávným vyměřením daně předešlá méně, promlčí se ve třech letech od uplynutí správního roku, v kterém se stala daň původně vyměřená splatnou.

(4) Promlčení se přeruší v případech 1. až 3. takovými úkony provedenými úřadem k vyměření daně, o kterých byla strana zpravena. Od uplynutí správního roku, v kterém byl proveden poslední úřední úkon tohoto druhu, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(5) Právo státu požadovati splatnou daň se promlčuje v 6 letech od uplynutí správního roku, v kterém se stala daň splatnou.

(6) Promlčení splatné daně se přeruší dodáním upomínky poplatníku, zavedením exekuce nebo povolením platební lhůty. Po uplynutí správního roku, v kterém byla dodána poslední upomínka, učiněn poslední exekuční krok, uplynula poslední platební lhůta, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(7) Je-li daň zajištěna ruční zástavou, nemůže býti státu, pokud má zástavu v rukou, namítáno, že opominul vykonati právo zástavní, a nemůže se právo zástavní promlčeti. Také právo dlužníkovu zástavu vykoupiti se nepromlčuje. Pokud však pohledávka přesahuje cenu zástavy, může zatím zaniknouti promlčením. Je-li splatná daň zajištěna vkladem do pozemkové knihy nebo záznamem v úředních depozitech, nelze do třiceti let po vkladu nebo záznamu namítati promlčení proti uplatňování práva takto nabytého.

(8) Trestnost činů v § 41 uvedených zaniká promlčením v pěti letech, a to jde-li o činy, záležející v konání, od uplynutí roku, v němž byl trestný čin spáchán, a jde-li o činy, záležející v opominutí, od uplynutí roku, v němž se opominutí stalo. Dopustí-li se vinník nového v § 41 uvedeného trestného činu, nepromlčuje se starší trestný čin před promlčením novějšího. Promlčení trestnosti činů v § 41 uvedených se přetrhuje vydáním obžaloby, obviněnému svědčící a trestný čin a den výsledku vyznačující, nebo jiným sdělením obviněnému, že se proti němu zavádí trestní řízení. Každým způsobem však se promlčuje trestnost činů, pro které do deseti let od uplynutí roku, ve kterém byl trestný čin spáchán nebo se opominutí stalo, nebylo zavedeno trestní řízení.

(9) Trestnost činů v § 43 uvedených zaniká promlčením v jednom roce ode dne, kdy

trestný čin byl spáchán nebo se opominutí stalo.

(10) Výkon trestů, uložených pro trestné činy, uvedené v §§ 41 a 43, se promlčuje v pěti letech ode dne, kdy nález nabyl moci práva.

§ 46.

Součinnost veřejných úřadů, obcí, sdružení podnikatelů a jiných osob.

(1) Všechny veřejné, zejména též obecní úřady a ústavy, dále pak sdružení podnikatelů jsou povinny poskytovat státním úřadům každé pomoci při ukládání a vymáhání daně a provádění dozoru.

(2) Finanční orgány jsou oprávněny od osob zúčastněných na právním jednání, jež zavdalo k vyměření daně podnět, žádati, aby podaly vysvětlení potřebná k vyměření daně a předložily spisy týkající se tohoto právního jednání; žádané doklady musí býti v příslušném výměru přesně označeny.

(3) Konečně jest každý povinen v daňových věcech jiných osob vydati svědectví nebo vypovídati jako znalec. Výpověď svědeckou nebo znaleckou smějí však odepřít osoby, které jsou s osobou k placení daně povinnou v přímé linii příbuzné, pak manžel nebo manželka a jejich bratři a sestry, dále bratři a sestry osob k placení daně povinných. Jiné osoby mohou odepřít, jsouce tázány, takové výpovědi, jimiž by byla jim nebo osobě, ke které jsou v některém z uvedených poměrů, způsobena přímá a poměrně značná škoda majetková nebo hanba nebo by vzniklo nebezpečí trestního stíhání nebo by byla porušena svědkova nebo znalcová povinnost k mlčivosti, státem uznaná, nebo bylo vyraženo podnikatelské tajemství.

(4) Na osoby exterritoriální se ustanovení odst. 2. a 3. nevztahují.

§ 47.

Podpůrná platnost ustanovení o jiných daních a cle.

V případech tímto zákonem neupravených platí obdobně:

1. jde-li o daň, vybíranou při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2.), ustanovení o cle;

2. jde-li o paušalovanou daň, vybíranou zároveň s některou daní spotřební (§ 19, odst. 8.), ustanovení o dotyčné daní spotřební;

3. ve všech ostatních případech ustanovení o přímých daních.

§ 48.

Nepřípustnost samosprávných
přirážek.

Daně podle tohoto zákona nemohou být podrobeny přirážkám samosprávných svazků a sborů.

§ 49.

Účinnost zákona. Přeborná
ustanovení.

(1) Tento zákon nabude účinnosti dnem 1. ledna 1931. Jde-li o daň za dobu před tímto dnem nebo o trestné činy před tímto dnem spáchané, nutno použití ustanovení zákona, který v rozhodné době (odst. 3.) platil.

(2) Zároveň pozbývají účinnosti, pokud jde o daň z obrátu a daň přepychovou:

1. zákon ze dne 22. listopadu 1928, č. 202 Sb. z. a n., kterým se povoluje vrácení daně z obrátu nebo přepychové a daně přepravní vývozním podnikům výrobním;

2. zákon ze dne 9. listopadu 1922, č. 331 Sb. z. a n., o úpravě osvobození osob exterritoriálních od státních a jiných veřejných daní a dávek.

(3) Doba provedení dodávky nebo výkonu rozhoduje o tom, vztahují-li se na dodávku nebo výkon ustanovení tohoto zákona či zákonů ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., nebo téhož zákona ve znění zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n.

(4) Budou-li po uzavření dodávek nebo výkonů, ale před jejich provedením určité předměty nebo výkony prohlášeny nově za přepychové nebo budou-li určité předměty podrobeny dani z obrátu při dovozu nebo, bude-li u určitých předmětů daňový paušál zaveden nebo zvýšen, jest dodavatel, nebo kdo výkon provádí, oprávněn daňový rozdíl nebo daň, nechce-li je nésti ze svého, zvláště účtovat a cenu o to zvýšiti.

(5) Bude-li po uzavření dodávek nebo výkonů, ale před jejich provedením daň z obrátu nebo daň přepychová snížena nebo, budou-li určité předměty nebo výkony prohlášeny za nepřepychové nebo, budou-li určité předměty sprostěny daně z obrátu při dovozu nebo, bude-li u určitých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, jest příjemce dodávky nebo výkonu oprávněn žádati na svém dodavateli nebo na tom, kdo výkon provádí, poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon. Jestliže dodavatel, nebo

kdo výkon provádí, daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati na státu, aby mu daňový rozdíl nebo daň vrátil. Podrobnosti ustanoví nařízení.

(6) Změna úplaty, vzniklá podle odst. 4. nebo 5., nemůže být důvodem zrušení smlouvy, nebylo-li ve smlouvě ustanoveno jinak.

(7) Podnikatelé, kteří nejsou výrobci, a mají ještě toho dne, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě zboží, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle změněného seznamu zdaňované však u výrobce nebo při dovozu, musí toto zboží zdaniti přepychovou daní tak, jako by bylo podle změněného seznamu ještě zdaňováno v drobném prodeji; výrobci však musí dnem, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění zmíněný seznam, odvésti z celé své tržby za přepychové předměty daň 12%ní.

(8) Zásoby předmětů, které mají na skladě podnikatelé v době, kdy předměty toho druhu nařízením byly prohlášeny za přepychové, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji; jestliže však jde o předměty, zdaňované u výrobce, který tyto předměty sám vyrobil nebo z ciziny dovezl, zdaňují se při dodávce 12%ní přepychovou daní již u zmíněného výrobce. Proto musí všichni podnikatelé o této zásobě předmětů poříditi do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru, a to podle stavu z tohoto dne; výsledek inventury zapíše jako první položku do předepsaného zásobníku a oznámí v téže lhůtě příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

(9) Zásoby předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nařízením za přepychové zboží, a které jsou na začátku účinnosti tohoto nařízení na skladě, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji. Také stran těchto předmětů jsou podnikatelé povinni poříditi inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice ve lhůtě, stanovené v odst. 8.

(10) Zákon tento pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1932.

§ 50.

Provádění zákona.

Ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedl ve shodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a zásobování lidu.